

Jo per això hui li demanaria que per favor hui ens faça un dibuix de totes aquelles places que vostés han sostingut en la seua conselleria, com han fet que el dia de demà, quan tornem a les aules, no hi haja cap servei que no estiga en marxa i que no puguem trobar-lo, perquè si es tanquen els col·legis durant aquesta situació quan haurem de tornar a les aules segurament no les tindrem.

I per això li pregunte: quina ha sigut l'acció de la seua conselleria pel que respecta al sosteniment de llocs de treball en tot este teixit empresarial.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Educació. Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, vicepresidenta.

Gràcies, senyoria.

Efectivament, el sector públic, i en concret el servei públic educatiu és qui funciona també com una empresa tractor, i és que, gràcies a que hi haja precisament eixa inversió pública, podem aconseguir que milers, milers de persones que, bé siguen autònoms, bé microempreses, bé empreses més grans, de tamany més grans doncs segueixen generant ocupació. Si para el motor públic para també la resta. I de fet, si mirem les xifres, hi ha diferents, el conjunt del govern de la Generalitat valenciana, sumem una de les majors empreses, la major empresa en ocupació del nostre territori. I gràcies a eixa inversió, gràcies a eixa generació de riquesa, es pot distribuir millor i es poden generar moltes més riqueses, es poden generar més llocs de treball. Des d'eixa mirada hem treballat des del primer moment.

Tancar les escoles, com vosté dia, implicava també moltes qüestions directes en altres sectors. I el primer que hem posat damunt la taula és que els obrers i les obreres, els treballadors de la construcció que estan fent centres educatius, doncs que continuaren construint en les mesures de seguretat necessàries. Per tant, que no perillara el seu lloc de treball.

I que els monitors i les monitores de menjador tingueren assegurat també el seu sou. No hem fet com altres territoris on governa la dreta on directament han suspés el seus contractes i eixes persones s'han quedat sense la certesa, han anat a la incertesa de no saber què passarà amb el seu treball. Nosaltres hem seguit pagant el que és l'equivalent als seus sous perquè aquelles persones seguien ingressant per part l'administració pública, perquè el conjunt de l'economia no baixara tampoc el seu consum i, per tant, que es poguera reactivar més ràpid. Perquè és importantíssim que des del sector públic puguem posar, com deia abans el conseller Soler, d'Hisenda, puguem reactivar contracíclicament i, per tant, que puguem de veritat quan toca invertir, reactivar molt més ràpid l'economia. Això és el que hem fet amb els monitors i les monitores de menjador,

amb els treballadors i les treballadores de les cuines, també ho hem fet i ho estem fent amb en les indemnitzacions, per exemple, als treballadors i les treballadores de les empreses del transport escolar. Fent indemnitzacions molt per damunt de la mitjana del que estan fent la resta d'autonomies. Conscients que això genera llocs de treball, que ens ajuda a viure a totes i tots millor i que pot reactivar també les xicotetes i mitjanes empreses perquè no seguim en aquesta situació que hem patit.

Perquè, mire, ho ha dit abans el president, al 2008 les solucions que van intentar buscar a l'antiga crisi ens van posar encara més en el pou, van fer que els treballadors i les treballadores, la majoria treballadora, els xicotets i mitjans empresaris patiren més que mai, que els costara més que mai poder tornar-se a activar. Eixa eixida va ser un fracàs. Precisament ara les solucions han de ser totalment contràries. Hem d'activar i hem d'estar al costat, i ho estem fent, ho estem fent amb totes les mesures que li estic contant.

Mire, hem estat en 65 empreses diferents de menjador indemnitzant, com els deia, suportant el seu sou. Ho hem fet també amb les escoltes infantils. No ho han fet en altres comunitats de la dreta, no ho han fet, tant que pregunten, tant que diuen del 0-3, no ho han fet, no han sostingut les seues empreses, no han estat seguint ajudant els seus treballadors i treballadores. La immensa majoria d'elles treballadores dones, que treballen en precari i que evidentment, si no tenien eixa ajuda, no hagueren pogut tornar a obrir. Volem que tornen a obrir quan estiguem en disposició sanitària de fer-ho, perquè torne a prestar-se eixe servei i perquè de veritat és un servei essencial, que ens ajuda a totes i a tots a reactivar també l'economia.

I parlava també de la generació de llocs de treball que s'estan fent de forma directa amb totes les construccions i inversions en infraestructures educatives. He sentit també en les darreres setmanes que semblava que anàvem a retallar també en construccions de centres educatius. Mire si és un *buló* més de la dreta, que just esta setmana hem afegit 31 noves delegacions en ajuntaments per valor de 51 milions d'euros. I li'n vull explicar una que ens generarà molts llocs de treball i molta felicitat també: el centre específic d'educació especial Raquel Payá, de Dènia, 6,2 milions d'euros. Per tant, no és tancaran els centres educatius d'educació especial, no, i tampoc s'acabarà amb la inversió pública per a seguir generant l'ocupació i benestar per a totes i tots.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 367, formulada per la diputada María de los Llanos Massó Linares, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre les beques parcials de menjador.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, muchas gracias.

Bon dia, senyor conseller. Buenos días, señor *conseller*.

Le agradezco que me haya saludado tan amablemente esta mañana. Pero tampoco, tampoco estaría mal que pidiera disculpas, en nombre de su formación, por la expresión «puta España», repetida por un dirigente de Compromís varias veces en las redes sociales. No estaría mal.

Su *conselleria* –vamos a lo que nos ocupa–, su *conselleria* implementó una serie de medidas ante la situación provocada por la propagación de la COVID-19 y la suspensión de las clases presenciales en los centros educativos. En esas medidas ha habido de todo, como dicen, *como en la viña del señor*. Una de las medidas que consideramos acertadas, y ya se lo hicimos saber en su momento, fue la ayuda económica a los beneficiarios del cien por cien de la beca de comedor para la compra de alimentos en determinados supermercados. Y en su momento le pedimos que hiciera lo mismo con los alumnos que no eran beneficiarios de la totalidad de la beca, sino de una parte de ella. Usted nos dijo que les ayudaría. Lo que ha hecho es remitirlos a los servicios sociales de los ayuntamientos con recursos limitados, lentos y complicados.

¿Tiene previsto su *conselleria*, qué va a hacer con la partida del presupuesto destinado a la beca parcial de comedor que no se ha hecho efectiva desde la suspensión de las clases presenciales?

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Educació.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Respecte als becats parcials de les beques de menjador vull informar-li, i vosté ho ha dit ara també, però que precisament eixa solució que s'ha buscat per part del govern del Botànic, mitjançant la Vicepresidència i Conselleria de Polítiques Socials, és el que marcava precisament el decret d'alarma i és el que han fet la resta d'autonomies que han fet alguna ajuda via les beques parcials. Per tant, el que hem fet ací és el que s'ha fet en altres territoris, els territoris que ho han fet, després li explicaré també en eixe sentit.

I pel que fa als fons que vosté em parla, doncs estan al servei de l'emergència provocada per la COVID, i intentar treballar, i així ho hem estat fent, per a evitar les màximes desigualtats.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar en la formulació de la pregunta, té la paraula la il·lustre diputada.

La senyora Massó Linares:

Gracias.

Sí, ya, ya sabemos que se ha derivado a los servicios sociales de los ayuntamientos. Pero ya le repito que eso es lento, complicado y difícil para muchas familias.

¿Por qué no hizo lo mismo que con los que recibían el cien por cien de la beca? ¿Por qué no les dio esa ayuda directa igual que a los otros? ¿Estaba usted demasiado ocupado pensando qué tabique de la *conselleria* iba a derribar para poder almacenar todas las sentencias en contra que va almacenando para cada uno de sus decretos? ¿No sé? Igual estaba demasiado ocupado en esas cosas.

Se da la paradoja de que no todos los beneficiarios del cien por cien de la beca son rentas bajas, pero sí son rentas bajas los que reciben la beca parcial, porque el baremo es la renta familiar y las circunstancias socioeconómicas para decidir si se les otorga la beca o no.

Esto es muy serio, señor Marzá. La situación de cientos de familias en nuestra Comunidad Autónoma Valenciana, antiguo Reino de Valencia, es muy crítica. El número de familias en situación vulnerable aumenta cada día. Como ve usted, también ha considerado que no era necesaria la ayuda para las familias, como consideró su compañera, la señora Oltra, que de los 30 millones de euros procedentes del ministerio no era necesario que fuera ni un solo euro a las residencias de ancianos. Usted también habrá considerado que no era necesario pues esa ayuda directa a las familias.

Reiteradamente le hemos pedido en esta cámara eliminar las millonarias subvenciones a asociaciones que se dedican a recortar nuestra libertad lingüística, a retorcer la historia, a manipular a nuestros hijos, a la imposición ideológica. Hace dos días se publican las bases de las subvenciones del Instituto Valenciano de Cultura y, como era de esperar, llevan la marca de la casa: se prima a la mujer por el hecho de ser mujer y se prima al valenciano por encima del castellano. Todo previsible, en fin. Se dan millones de euros de las familias valencianas a la Academia Valenciana de la Lengua, al Instituto de Estudios Catalanes, que, por cierto, han entrado en pánico con la última sentencia del Tribunal Supremo, como otros miembros de esta cámara.

Muchas familias están pasando necesidades, pero a usted lo que le debe tranquilizar es que por lo menos esas necesidades las pasen en perfecto catalán. Como hay que modificar el refranero español: las penas con catalán son menos.

Hoy solo queríamos preguntarle: ¿por qué no ayudó a esas familias con un dinero que ya estaba presupuestado? Usted dice que esa partida pues se va a dedicar a otra emergencia de la COVID. ¿Qué era más importante que las familias? ¿Qué era más importante que la alimentación de los niños? Se lo hemos dicho muchas veces en esta cámara, señor Marzá: rescate personas. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a contestar a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

En l'anterior resposta he intentat ser elegant, perquè he dit que s'ha fet igual que han fet en algunes comunitats que ho han fet així en la beca parcial. Ninguna en la que vostés participen del govern o donen suport ha donat, ha donat servei a les persones que tenien beca parcial, ninguna, ninguna. Només nosaltres, ací, al País Valencià, 60.000 xiquets i xiquetes han tingut una ajuda, un val beca-menjador, per a cobrir les seues necessitats, les de les seues famílies. 60.000. Són més que totes les que s'han fet en totes les comunitats sumades en Espanya. Tota Espanya sumada menys ajudes, menys persones beneficiaries que només Oací, al País Valencià. 60.000.

Per tant, mire, jo li puc explicar el que han fet, per exemple, a Andalusia, on hi ha un 60 % més de població que nosaltres, on tenen encara risc encara més gran de desigualtat i d'exclusió que nosaltres, i resulta que no han arribat ni a 30.000 persones, i quan arribaven no ho feien a totes cada dia, perquè era en funció que cada dia sobraren suficients menús per a poder-los repartir per als serveis socials.

Com ho han fet a Múrcia, 5.000 persones. 5.000. I ho han fet sap com? A través dels serveis socials municipals, el que vosté diu que no s'ha de fer. Els seus companys donen govern a la gent de Múrcia. I a més a més pagats amb fons estatals, o fons propis com hem fet nosaltres amb els 60.000, sinó pagats per fons estatals. Eixe govern que vosté tan denosta.

I per Madrid jo crec que ha quedat ben evidenciat què ha passat a la Comunitat de Madrid. Màxim 11.000 xiquets al dia tenien eixos menús infames que han tingut els xiquets de la Comunitat de Madrid, que en algunes ocasions han fet que hi hagen xiquets i xiquetes que hagen augmentat fins a sis quilos en el confinament, fins a sis quilos, i així ho diu la Societat Espanyola de Pediatria.

Mire, nosaltres hem combatut l'estigmatització, els recursos que la gent no té i hem arribat al màxim que hem pogut. Sap per què? Perquè estem, de veritat, compromesos en rescatar persones. I no només en rescatar persones, sinó en alliberar els recursos i reprogramar tot el pressupost de la Generalitat perquè arribe a aquells que més ho necessiten.

Sap vosté on han anat a parar molts dels recursos que hem estat reprogramant des de la nostra conselleria? 50 milions d'euros de la nostra conselleria han anat a pagar, sap què? Doncs qüestions de la Vicepresidència, Serveis Socials i Polítiques Inclusives. I sap què? Eixa Renda Valenciana d'Inclusió que no deixa ningú enrere. Sap què? Això que vostés li diuen *una pagueta* i el que és és dignitat per a les persones que menys recursos tenen. Això és el que hem fet des de la nostra conselleria, sense deixar a ningú enrere.

Vosté em pregunta per una partida de 8 milions. Hem reordenat i hem donat 50 milions només a la Conselleria de la Vicepresidència per a poder fer atenció a això. I cent per cent dels xiquets i de les xiquetes que tenien beca-menjador, el cent per cent han tingut la nostra ajuda.

Miren, hem estat treballant moltíssim, combatiendo contra viento y pandemia, combatiendo contra viento y pandemia, y combatiendo también contra la irresponsabilidad total de la ultraderecha.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 380, formulada pel diputat José Ciscar Bolufer, del Grup Parlamentari Popular, a la consellera de Justícia, Interior i Administració Pública sobre la desescalada per la COVID-19.

El senyor Ciscar Bolufer:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Señora *consellera*.

Buenos días.

Seguramente responderá a mi pregunta que la desescalada judicial en la Comunidad Valenciana se está haciendo bien. Desde luego, eso no es lo que piensan los operadores jurídicos y los trabajadores de la administración de justicia, que denuncian un auténtico caos.

Conocía usted el plan de desescalada aprobado por el ministerio con antelación suficiente para hacer las cosas medianamente bien y, sin embargo, se están haciendo rematadamente mal. Y le voy a poner algunos ejemplos.

Muchos funcionarios se fueron a dormir la noche antes de entrar en la fase 2 judicial, la noche del 25 de mayo, sin saber si al día siguiente tenían que ir a trabajar o no se debían de incorporar. De hecho, usted firmó la resolución aclaratoria muy entrada la noche. La exagerada tardanza en sacar esa resolución ya presagiaba que no sabían ustedes cómo lo tenían que hacer.

Y, ¿cómo lo solucionaron? Plagiando, plagaron a otra comunidad, hasta el punto de que la resolución que usted firmó dice, literalmente: «Es objeto de la presente resolución activar la fase 2 del plan de desescalada para el personal al servicio de la administración de justicia en la Comunidad de Madrid». No sabíamos que era usted también consejera de justicia en la Comunidad de Madrid.

Mire, como resultado de su ineficacia, el inicio de la fase 2 judicial se produjo sin medidas de protección suficientes, sin poder mantener distancias de seguridad y muchos trabajadores que se habían incorporado se tuvieron que volver a su casa porque no podían trabajar.